

TIMBUR

SPÁNNÝR VÖRUFÖRDI

Vér afgreiddum yður fjótt og greiðlega og gjörum yður í fylsta máta ánægða. Spyrjið þá sem verða við oss.

The Empire Sash & Door Co., Limited
Phone Main 2511 Henry Ave. East. Winnipeg

upptók mala og allukning þeirra skuli verða utan þingsins. Frumvörpin mega koma frá hvað flokki manna, sem vill, inn fyrir þingið, — þingið skyldi til að afgreiða þau og láta ganga til almennrar atkvæðagreiðslu um þau. Og nái þau staðstungu á þann hátt, verða þau að lögum, án þess þingið hafi meir um það að segja. Nú skuluð þér sanna til, verði þetta gjört, er ekki einungis bindindismönnum veittur að lagaréttur, að koma sínu máli fram, heldur vinsölum líka, — sé ann árs mögulegt, að kalla þetta laga-rétt, sem er stjórnskrárbrot.

I Oregon, Washington og öðrum stöðum, þar sem "bein lögrjóf" á sér stað, þurfa að eins 5-8 prósent kjósenda til þess að heimta af þinginu lagafrumvörp, er vísað skuli svo aftur til almennrar atkvæða. Þegar nú þess er gætt, að nærri helmingur fylkjaþingis, og öðru Winnipeg borgar eru útlendingar frá ýmsum meginlandríkjum Eyroþu, þar er ekki að benda á, hvert þetta getur leitt. Lítt verður þá fyrir áfengissalana, að krefjast þess, að samin verði lög, er afneim alt heraðsbann, og þau lög svo löggjörndir úrslit almennra kosninga. Öppast þeim þá leiðin til þess, að öðryta það, sem stjórnskrárbrot, hefur áunnist með hinum hagnaslu heraðsbannlögum.

Ekki verður með samni sagt, að áfengissalar hafi ekki kraft til þess að brjóta málum sínum braut. Og eftir númerandi kringumstæðum, sem er hefi bent á, virðist mér þess úrslitum geti orðið í hæsta máta slýsleg bindindismálum vorum. Þess vegna segi eg það, að bindindismálum Liberala er hrófatildur og begjóm. Það er ein með auðvirkilegri dokksbrellum, en eg gjöri ráð fyrir, að menn þeir, sem sömdu þenna lög stefnuakrættinnar, sem flestir eru óvanir öllum lagasmíðum, hafi ekki atkvæðið gljúfrin, sem þeir eru að falla í með þessari tilvöndu lögrjóf. Aldrei fyrir hefir bindindismálhó verði í meiri hættu statti hér í fylkinu en nú, og því nauðsynin meiri fyrir bindindismenn að halda höpinu og verjast vonbrigðum og aföllum, er koma hljóta, ef bindindislöggjörf fylkisins er umsmíð, og leitt í lög "bein lögrjóf", einsog heitið er af Liberalum.

Herra forseti, hætta sú, sem stafað getur af "beinni lögrjóf", sem Liberalar bjóða, er nægilega sjálfsögð og mikil til þess að vekja hinn megnasta óhug, meðal bindindismanna og annara bindindisvina. Liberal lökkurinn, frá sjónarmiði réttar og laga, lofar ekki einu einasta atviki til hjálpar bindindismálum. Bindindisfólkinn, seia þeir, að það skuli nota hina fyrirhuguðu "beinu lögrjóf", og lengra nær ekki ábrygð þeirra, hvernig, sem fer, þingi þeirra kemur þetta ekk-

ert við. Þeir geta þvegið hendur sínar frammi fyrir fólkinu, — það ber alla ábyrgðina. Eg held eg sé búinn að gjöra þetta atviki svo skýrt, að bindindismenn fái séð, í hverju hættan er fölsk. — að þeir fái séð, að líkur eru meiri til, að þeir missi það, sem þeim hefir bætt um síðastliðin 15 ár, og að hættan er sú, að vér verðum afvopnaðir, svo öll framtíðarbarátta verði árangurslaus.

Með því að engum hær dulist, að þetta bindindislaga loforð þeirra er hrófatildur og heimska, frá lagalegu sjónarmiði, þá mætti benda á hina hlöðna og ræða hana um stund. Eg ætla ekki að setja svo, að Liberallokkurinn endurtaki sig sjálfan, á bindindisspursmálum, að einsog þeir komu fram í fylkinu. Þið munuð minnast þess að sambandsstjórnin lofaði, að hún skyldi begera undir úrskurð almennings vinsölubannlög fyrir Canada ríkið, og fylgja svo fram þeim úrslitum. Þetta skeði árið 1898. Eftir atkvæðagreiðslu stöðu málin þannig: að með banni greiddu 278.380 manns atkvæði, en á móti 664.693. Höfuð þá bannmenn í meiri hluta 13.687.

DR. WILFRID SKEYTTI D.V.I. EKKI!

Samkvæmt síðvönu samna Liberala, skeytti Sir Wilfrid þessu máli svo ekki tóðara. Úrslita-skrýslunni þeytti hann á gólfu, og málið var ekki vakið upp aftur. Eg ætla ekki að staðfesta, að Liberalar her í fylkinu fari að þessu dæmi, og sviði loforð sín við kjósendur, en þeir hafa jafnvel þann ásetning hja sér, að komist þeir til valda, skuli þeir kasta burtu þinglögum og setja í þess stað "beina lögrjóf". En setjum svo, er þeir hafa tekið svið stjórnskrárbrot, sem því fylgir, vekji hja þeim þá réttlætistilfinningu og födu landsátt, að þeir sjái sér ekki fært að framfylgja loforðum sínum, — hvernig standa loforð þeirra þá gagnvart bindindismálum? Setjum svo, að þeir elmi þau. Alt, sem stefnuskránn hefir, þar þetta: "samúð með bindindis útbreiðslu". EKKI! EKKI! EKKI! Þetta er langt áleiðis. Fornefi þeirra lýsti því yfir fyrir nokkrum dögum, að sjálfur væri hann á móti, að afneima "veitingabörð", og á sína ábyrgð vildi hann ekki flytja frumvarp þess elms í þinginu. Hann sagðist vilja lefva bindindisfólkinu að semja þetta frumvarp. Hann skyldi láta samþykka það í þinginu, með þeim víðauka, að svo yrði af ganga til almennrar atkvæða um það. Fái það samþykki meiri hluta, þá skuli það verða að lögum. Annars ekki.

HYERJAR VERÐA AFLEIDINGAR.

Nái það samþykki meiri hlutans verður tekið fyrir alla smásölu á

lengis í fylkinu, en í stórsölu má verða með það! Þá verða þeir að fylgja í því elmi lagafrumvarpum, og fá ekki gjört mun manna, er sækja um söluverð. Á öllum stöðum verður þessi verðun leyfleg, og yfirvöldin skyldu að veita söluverð hverjum þeim, sem um það biðja og uppfylla lagastafinn. (framhald á 6. síðu)

LEIÐRETTING.

Heimskringla, dags. 23. apríl. getur þess, að hr. G. Magnússon, Frammes, hafi kvartað um, að "heilbrigðisumsjón þar væri léleg". Eina ástæðan fyrir þessari staðhæfing virðist sú, að bóluvein sé ekki fánlegt, og er þetta mis-skilningur.

Sama daginn, sem eg fretti (á skotsþónum), að bóluveikin væri á Gimli, telfónaði eg Dr. Dunn, og lékk vissu fyrir, að fréttin var sönn. Þá telfónaði eg strax Mr. E. M. Wood, Sec'y Prov. Board of Health og það hann um bóluveitningar-elmi, og var eg búinn að fá það degi fyrr en Dr. Dunn. Síðan hef ég bóluveitt þá sem vilja. Lög landsins hvorki leyfa né heima, að menn séu bóluveittir, án þess þeir óski þess, — svo fram, að heilbrigðisnefnd fylkisins skyldi menn ekki til þess.

Eins og Mr. G. Magnússon veit, hafa mislingar, skarlattótt og barnaveiki (diphtheria) stungið sér niður hér í bygðinni síðan eg tók við heilbrigðisumsjón hér, og hversu þessi veikindi hafa útbreidd á hvaða skaða þau hafa gjört hér. Vita bygðarmenn, en það er óruggasti dómurinn um heilbrigðisumsjón bygðarinnar.

Arborg, Man., 27. apr. 1914.
J. P. Pálsson,
Health Officer.

Athugasemd.

Herra ritstjóri Hkr.

Viltu gjöra svo vel, að hja eftirfylgjandi línurum í blaði þínu? Í 25. númeri Hkr. birtist grein með fyrirsögninni "Fréttabréf frá Wild Oak og Langruth", og var orðið "Fregntari", meðanundir. Tilgangur minn með þessum línurum er ekki að láta þetta ljósi á lit mitt á grein þessari, hvort hún flytur sannindi eða ekki, — hvort hún er skrifuð í fréttaskými eingöngu eða ekki, — hvort hún er þörf eða öðr.

En eg hef heyrð dælitís mis-palma dóma um framangreindan fréttapistil, og mér hefir einnig borist til evrna, að eg sé höfundur hans, og það er það síðarnefnda, sem hvetur mig til að senda þér þessar línur, og á þennan hátt tilkynna fólki í þessu nágrenni, að fréttabréfið framangreinda er ekki eftir mig skrifað.

Það kemur fyrir, að svona lögn-bréf, sem eru nafnlaus, verða ýmsum eiginuð, sem eiga alls engan hlut að máli, og þeir, sem grunaðir eru, verða fyrir umtali, sem kemur þeim í óvingan við þá, sem fréttirnar eru sagðar af.

Þeir eru hafðir fyrir rangri sök, en "Fréttaritarnir" er oftast ó-hultur og sít grunaður, því hann brenvir oftast stýlsmáta og orðatiltækjum, svo hann verður naumast bektur.

Mér virðist óþarfi fyrir neinn, að dýla nafn sitt algjörlega, ef hann hefir slutt sannar og óektar lögsneiar af stöðum og viðburðum.

og því velður það illum grun, þeg á höfuðinn finst þörf á að leynd nafni sínu.

Virðingarfyllt,
S. B. Olson.

HLUTAKAUP Í EIMSKIPA-FÉLAGI ÍSLANDS.

Aður auglýst. kr. 187,925

Frá Blaine	25
Thorsteinn Jónsson	25
Frá Wadena	1.000
Thos. Vatnsdal	1.000
Frá Winnipeg	200
Swain Swainson	100
P. S. Pálsson	100
Magnús Einarson	1.000
Sígfús Brynjólfson	50
Frá Mountain	100
Magnús Bjarnason	50
Frá Foam Lake	100
S. Th. Thorne	25
Erik Erikson	25
Thorst. Markússon	50
E. F. Halldórsson	25
Jón G. Breiddal	50
Einar Hrapstæð	300
C. J. Helgason	50
Helga Guðmundsdóttir	50
Frá Wynyard	50
Paul Johnson	200
S. S. Bergmann	500
Paul Bjarnason	500
Frá Glenboro	500
Arni Sveinsson	500

(Aður lofað 1.000 kr.)
kr. 192,175

STOLKA
getur fengið léttu vist á göðu íslensku heimili. Gott kaup góldsí fullkominni stúlku. Hkr. visar á staðinn.

FUNDARBOÐ
Bændaverzl. "The Coldwell Farmers Co." hefir ákveðið að halda almennan fund í I.O.G.T. Hall á Lundar þann 9. maí næstk, kl. 1 e. h. til að leita eftir undirteknum bændu umhverfis með að gjörast meðlimir félagsins og setja á stöfn félagsverzlun í ofanefndum bæ. Nefnd manna hefir verið kosin til að mæta á fundinum og skýra frá tilgangi og framtíðarhorfum félagsins. Óskað er eftir, að sem flestir saki fundinn.
Otto, 27. apr. 1914.
Í umboði nefndarinnar,
M. Kristjánsson

D.E. ADAMS COAL COMPANY LIMITED
WINNIPEG - MANITOBA

VICO
Hið sterkasta gjöreyðingar lyf fyrir skordýr.
Bráðdrepur öll skorkvíkindi svo sem, veggjálfs, kokkerlak, maur, fló, mellögur, og alskonar smákvíkindi. Það eyðileggur eggin og lífuna, og kemur þannig í veg fyrir frekari óþægindi.
Búið til af
PARKIN CHEMICAL CO.
400 McDermot Avenue WINNIPEG
Phone Garry 4254 Selt í öllum betri lyfjaböðum.

HERBERGI TIL LEIGU

Að 674 Alverstone stræti fást tvö björt og þægileg herbergi: annað er stórt, hitt minna: öll nútíma þægindi húsa eru inni. Fæði fæst af óskað er. Stórt og vandað svefnbalcony fest einnig í sama húsi. Reglusamt og þrífð fólki einungis tekið fin. Rentu skilmálar sanngjarnir.

Talsmi Garry 4161 L33

STOLKA
sem von er hússtórtum og kann lítið eitt til matreiðslu. Óskast í vist. Verk létt og fáir í heimili: gott kaup og umsekjendur beðnir að snúa sér til undirritaðra
MRS. SCHIFLEY
653 Beverley St. Winnipeg

ATVINNU TILBOÐ

Pítur, 12, til 14 ára gamall, duglegur og áreiðanlegur, getur fengið atvinnu nú þegar. Hver, sem sinna vill tilboðinu, tali við
P. S. Pálsson.
Skristofu Hkr.

Ungfrú Jóhanna Olson, pianó-kennari, heldr recital með nemendum sínum 18. næsta mánadag í Goodtemplarhúsinu. Auglýsing síðar.

HERBERGI TIL LEIGU
Stórt og gott uppbyggð herbergi til leigu að 630 Sherb. Str. Telephone Garry 270.
Victor B. Anderson

byggja þér hús
Phone Sher. 2623

Heyrðu landi!

Það borgar sig fyrir þig að láta
HALDOR METHUSAEMS

byggja þér hús
Phone Sher. 2623

PHOTO PLAYS
Wonderland
Komið á hverjum degi þessa viku
Komið snemma og fáið bestu sæti
Góðar myndir—Góðir hlífðaraleikendur
Á kvöldin 10 cent
á daginn 5 og 10 cent

H. J. Palmason
Chartered Accountant
807-809 Somerset Bldg.
Phone Main 2736

FURNITURE
on Easy Payments
OVERLAND
MAIN & ALEXANDER

COAL
J.G. HARGRAVE & CO. Ltd
WHOLESALE & RETAIL
334 MAIN ST.
WINNIPEG

Auglýsing um umsókn veitingaleyfa.
Eftirfylgjandi upskóknir um endurnýjun veitingaleyfa hafa oss verið sendar og verða þær fluguðar af fulltráum veitingaleyfa nefndarinnar, í Winnipeg, fyrir fjórða ummáli á skristofu yfirumsjónarmanns veitingaleyfa, að 261 Fort Street, klukkann 2.30 e. h. Miðvikudaginn, 20. maí mánadag, 1914.
Julius Lott, The Gimli Hotel, Gimli.
H. A. Shultz, The Lakeview Hotel, Gimli.
Edward Windebank, The Empress Hotel, Winnipeg Beach.
John Dew, The King Edward Hotel, Winnipeg Beach.
Eundfrenur fyrsta umsókn frá: Delphis Menard, The Delaval Hotel, Fisher Branch.
Dagsett í Winnipeg, þann 21. dag í apríl mánuði, 1914.
M. J. JOHNSTONE.
Yfirumsjónarmaður veitingaleyfa.

til eg, Jón Treverton, sami maður og Chicot, stóð frammi fyrir heiminum svo svivirtu, að engin saklaus stúlka hefði viljað vita af mér sem manni sínum. Til hvaðs gagns fyrir mig, eða vesalings dáu konuna, eða fyrir manníðagð gat yfirheyrðan verði?

"Til þess gagns, að sakleysi yður — ef þér eruð saklaus — hefði sannast. Nú eru öll atvik á móti yður."

"Hvernig gat eg sannað sakleysi mitt? Eg gat enga aðra sönnun gefið lögreglunni en yður — drengskapar-órð mitt — fyrir því, að eg hef aldrei lyft hendi minni gegn konunni, þrátt fyrir beiskyrði, sem okkur fóru á milli. Eg reyndi að frelsa hana, því eg elskaði hana einu sinni. Nei, hr. Gerarð, eg er enginn grimdasæggur, þegar eg horfi á Desrolles og konurnar þessa nótt, kom mér til huga, að eg yrði málaskið áttinn mörðinginn, og yrði því yfirbeyrður og líf mitt ópinberað, ef eg yrði kyrt, — en ef eg dyði, losnaði eg af til vill við alt þetta. Er eg mjög ásakandi, þó eg reyndi að nota þenna möguleika, og yfirgefa hja eldra líf mitt?"

"Engin upansekja getur yfirgefið líf sitt á þann hátt," sagði Gerarð. "Ei þér eruð saklaus, þykir mér það slæmt yður vegna, og ennþá lakara vegna konu yður."

"Já, þér hafið ástæðu til að vera hryggur hennar vegna," sagði Treverton með þögullu sorg. "Hafið áhrif á þenna mann, er hélt hann vera sekan. Guð hjálpi henni, við höfum verið svo gæfukir. En ef Eðvarð Clare hefur okkar láni í sinni hendi, þá er fríðurinn horfinn."

Þeir voru nú komnir að Manor House og bíðu þar þenjandi. Lára og Celía töluðu fjórlega saman, en Eðvarð gekk þögull og hugsandi á eftir þeim. Jón Treverton rétti Celíu hendi sína, en kvaddi Eðvarð fremur styttingslega.

"Verið þér seir, hr. Gerarð," sagði hann með kaldri kurtseil. "Komdu, Lára, ef að Celía ætlar heim til dagverðar megum við ekki teja fyrir henni." "Skyldan ræður yfir tilheingingunni," sagði Celía hlajandi. "En hvað þér virðist djúpt hugsandi, hr. Gerarð," sagði hún. "Eru nokkur sérstök veikindi í sjúklingum yður í London, sem vekja hja yður óróa?"

"Eg hef marga alvarlega veikni mennt í minni umsjón, ungfrú Clare, en eg var ekki að hugsa um þá núna," sagði hann brossandi. "Bestir sjúklingar minnir þjáast af ólákandi veikni."

"Vesalings fólkið! Er það landfarsótt?"

"Nei, það er viðloðandi syk: Fátækt."

"Aumingjarnir! Þá kenni eg í brjósti um þá."

"Eg hef sjálf fundið til fátæktar við og við."

"Er það skoðun yður, ungfrú, að hefðarmar, sem á heima hja foreldrum sínum og far alt, sem hún þarf, beri fult skyn á þýgingu orðsins fátækt?"

"Já, það er álit mitt, hr. Gerarð, en þér byggið á röngum grundvelli. Ungur stúlku, sem er hja foreldrum sínum, fa ekki ávalt alt, sem þar þurfa."

"Eg hef sjálf reynt, hvað það er að vanta sexhepta glóða, og geta ekki fengið þá."

"Þér hafið aldrei reynt, hvernig er að vanta brauð?"

"Mér fellur ekki vel að borða brauð," svaraði Celía.

"Ó, ungfrú Clare, þegar eg var stúdent við Mareschal háskólann í Aberdeen, sa eg oft unga og hór-aða menn ganga um göturnar, sem hefðu þakksamlega þegið, að borða brauð, þó ekki væri þá sem best bakað."

Þegar skoðir prestar senda sonu sína á háskóla, geta þeir ekki ávalt gefið þeim svo mikla peninga, að þeir geti fengið sér dagverð á hverjum

degi. Drengirnir verða oft að láta sér nægja súpu kvelds og morgna." "Aumingja drengirnir," sagði Celía. "Eg er hrædd um, að Eðvarð eyði eins miklum peningum fyrir glóða og vindla, eins og skoðkur unglingur mundi komast af með við háskóla, en svo er hann nú skáld."

"Þurfa skáld endilega að vera eyðsluseggir?"

"Eg veit ekki, en þau virðast hafa tilneingingu til þess. Hugsanir þeirra eru í skýjunum, en skeyta ekkert um viðskifti daglega lífins."

Þau gengu þenjandi stundakorn.

"Það var heimska af mér, með minni lundarlaga, að dást að stúlku eins og hún er," hugsaði Gerarð, "en eg má þó skemta mér með henni."

Augmabliki síðar kom Eðvarð til hans og þreif í handlegg hans.

"Nú," sagði hann, "hvað átti sér stað milli ykkar Trevertons?"

"All-mikið og þó lítið. Eg vorkenni honum."

"Þér haldið þá, að hann hafi ekki myrt konu sína?"

"Eg veit ekki. Það er hollinn leyndardómur. Eg vil ráða yður til, að láta málið afskiptalaust."

Hvað gagn hafist þér af, að gera konu hans ógæfusa?"

Ef hann er sekur, kemur hegningin fyrir eða síðar. Ef hann er saklaus, verður ónotalegt fyrir yður, að hafa ósött hann."

"Haldið þér, að eg sé slíkur heigull, að eg vilji ekki láta yfirheyrja hann?"

Eg, sem hef elskað Lára og mist hana. Setjum svo, að hann væri ekki sekur um morðið, en þá er hann samt sekur um svik gegn konu sinni og umsjónarmönnum Jasper Trevertons eignanna. Hann hefir ekki meiri heimild til Manor House en eg. Gifting hans og Lára er engin gifting. Á eg að þegja, þegar eg veit þetta alt?"

"Að opinbera það, sem þér vfið, mundi eyðileggja Lára og gera hana að betlara. Þannig breytir enginn vinur."

Henni mundi sárna, en betla þyrfti hún ekki því hún hefir nokkrar árlegar tekjur út af fyrir sig."

"Og Manor House yrði selt og fyrir verð þess bygt sjúkrahús?"

"Ákvörðunin í erfiðskrá Jasper Trevertons hljóðar svo, eða rettara skipar svo fyrir."

"Séin lakur atti það að gleða mig, en sem mann getur það ekki annað en hrygt mig, vegna frá Treverton. Hún virðist elska mann sinn."

"Já," svaraði Eðvarð, "honum hefir tekið að tala hana, en þegar hún fer að vita, að Jón og Jack er sami maðurinn, hverfur maske dýrðin."

Gerarð svaraði engu. Hann skildi, að Eðvarð hataði Jón Treverton, og iðræðist eftir að hafa hjálpað honum.

Allan daginn var hann í þungu skapi að hugsa hugsa um Trevertons hjónin, svo hann gat ekki notið skemtunarinnar af samveru sinni með Celíu. Með morgunlestinni átti hann til London, og þó presturinn byði honum að dvelja lengur, var það gagnsalaust.

"Eg má ekki vera lengur í burtu frá sjúklingum mínum. Þeir fán af þeim, sem borga mér, mundu reikast mér," sagði hann.

"En þér takið yður þó þrið með kösum til að finna attingja yður?" spurði frún.

"Nei, frá Clare, eg á enga attingja. Eg er síðasta greinin á visu tré."

"Það er sorglegt," svaraði frún og stundi.

Celía stundi líka og leit hluttekningarlega á Gerarð, og hluttekning í bláu augnum þenpar Celíu var tilfinning, sem maður gat ekki fyrirliði.

"Ei þér viljið leyfa mér að koma aftur einhverna"